

AU "VOL-AU-VENT"

Een blijspel in vijf bedrijven

door

HANS ROBYN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AU “VOL-AU-VENT”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS ROBYN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/002
ISBN 9789038517858

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and simular technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5à6 dames – 7à10 heren)

ANTOINE, de eigenaar van restaurant Au Vol – au- Vent

ALICE, zijn vrouw

FERNAND, vriend van Antoine – vrijgezel

CLAIRE, vriendin van Alice

EDWIGE, moeder van Alice – schoonmoeder van Antoine

JAKLIEN, een klant

RAYMOND, de man van Jaklien

POSTBODE, vriend des huizes

JOËL, verwijfde presentator van de modeshow

SLAGER

JOURNALIST

PASTOOR

EUFRASIE, meid van de pastoor

MENEER DEMAN, advocaat

BURGEMEESTER

GRETL

Desgewenst kunnen volgende rollen gedubbeld worden:

Joël – Slager – Journalist

Meneer Deman – Burgemeester

Eufrasie - Gretl

DECOR

Een restaurant met een inkomdeur, tevens deur naar het terras. In de achterwand de toog met daarnaast de deur naar de keuken en daarnaast een trap naar boven. Verder een deur naar de koer. Achter de toog een open glazenkast – Verder een aantal tafeltjes en stoelen

Het stuk speelt zich af op drie verschillende tijdstippen.

1933: Voor de Tweede Wereldoorlog runnen Antoine en Alice hun restaurant. Dagelijkse gebeurtenissen passeren de revue. Wanneer Alice voor haar vriendinnen een lingerieavond wil houden, krijgen de mannen van haar te horen dat ze niet aanwezig mogen zijn. Antoine bedenkt met zijn vrienden een list om toch te kunnen genieten van deze modeshow met alle gevolgen van dien.

1943: Midden in de oorlog mogen Alice en Antoine van geluk spreken dat hun restaurant ondanks de bombardementen nog gespaard bleef. Het is 24 december en het is al het derde jaar dat meneer pastoor geen middernachtmis kan geven. Door de vrijgevigheid van Alice en Antoine gaan hun vrienden een onvergetelijke kerst tegemoet.

1953: Antoine werd tijdens de oorlog meegenomen door de Duitsers en sindsdien heeft men niets meer van hem gehoord. Intussen is Alice weduwe verklaard en in het huwelijksbootje gestapt met Fernand, de vrijgezel en beste vriend van Antoine. De naam van het restaurant is nu veranderd in "Chez Fernand" en de vol-au-vent is verleden tijd. Tot er op een dag een man opdaagt die beweert Antoine te zijn... Wanneer de waarheid aan het licht komt dat het inderdaad haar verloren gewaande man is die is teruggekeerd gaan de poppen aan het dansen, want nu heeft Alice plots twee mannen... Als dat maar goed afloopt.

EERSTE BEDRIJF

1933

(Alice zit aan een tafeltje kousen te stoppen.)

ALICE: Een gat in de kous, is kou aan de teen. Als Antoine zo verder loopt zal hij langs beide kanten in zijn kousen kunnen.

(De deur vliegt open en Antoine komt binnen met een boeket bloemen.)

ANTOINE: Lieve schat, hier alstublieft voor uw verjaardag. En vandaag moet je niet afwassen.

ALICE: *(staat traag recht, neemt de bloemen in ontvangst en gaat ermee naar een vaas en schikt ze. Ze keert terug met tranen in de ogen, haalt zakdoek uit haar zakken en snuit haar neus)* Antoine, dat pakt mij....

ANTOINE: Laat de afwas maar staan tot morgen.

ALICE: *(kwaad)* Ik had het kunnen denken. Maar het is het gebaar dat telt. Ik ben al blij dat je mijn verjaardag niet vergeten bent. En Antoine, ik heb mezelf beloofd geen nieuw kleedje te kopen deze zomer en met het geld dat ik gespaard heb, kan ik mijn moeder komen laten logeren.

ANTOINE: Wablief? Maar Alice toch, ik wil niet dat je de hele zomer in die oude vodden moet rondlopen. *(neemt zijn geldbeugel)* Hier is wat geld; koop er maar wat mee.

ALICE: Kom hier mijn liefste. *(wil hem zoenen)*

ANTOINE: Ach komaan zeg! *(trekt zich weg)*

ALICE: Antoine... je zei vroeger dat je me heel je leven graag zou zien.

ANTOINE: Inderdaad, maar toen wist ik niet dat je zo lang zou leven.

ALICE: Wat heb ik toch ooit in jou gezien! *(neemt haar jas van de kapstok en verdwijnt)*

ANTOINE: Wat zegt ze, mijn schoonmoeder komen laten logeren! Dan heb ik hier helemaal niks meer te zeggen. *(gaat naar druppelkast)*

(De deur vliegt open en Raymond komt binnen. Hij heeft een blauw oog en draagt een koffer.)

RAYMOND: Volk!

ANTOINE: Hallo Raymond. Oei, wat is er gebeurd?

RAYMOND: Ik heb een vrouw uit het water gehaald.

ANTOINE: Oh... en als dank slaat ze jou een blauw oog?

RAYMOND: Nee, dat heeft haar man gedaan toen hij de badkamer binnenkwam.

ANTOINE: Meen je dat nu?

RAYMOND: Maar neen Antoine! Weer ambras met Jaklien! Nu wil ik wel iets drinken.

(Antoine van achter zijn toog schenkt een druppel in – Raymond legt zijn koffer op tafel.)

ANTOINE: Hela makker, wat ga je doen?

RAYMOND: Wat denk je? Ik ga niet naar huis tot de storm gaan liggen is hoor. Ik blijf hier slapen.

ANTOINE: Jij blijft hier niet slapen. Wat zou Alice daarvan zeggen? Verdorie ik zie beweging, ik denk dat ze er is. Vlug, doe die koffer weg.

(Raymond zet koffer onder de tafel – De deur gaat op en de postbode komt op met een pakje en ook een blauw oog.)

Dag postbode...

POSTBODE: Ik heb een pakje voor Alice!

ANTOINE: Een pakje? Wat zou daar inzitten?

POSTBODE: Je mag het niet openen. Het is van de “trois suisses”.

ANTOINE: Saucisse?

POSTBODE: Trois suisses... de modewereld Antoine!

RAYMOND: Postbode, ben je gevallen met de fiets? *(wijst naar oog)*

POSTBODE: Was het dat maar! Gisteravond serieus gedronken in “De Blauwe Engel” en toen ik met de fiets naar huis reed, wilde ik tussen twee bomen doorrijden, maar in feite stond er maar één boom en boem...!

ANTOINE: Heb je de krant bij postbode?

POSTBODE: Inderdaad! En moet je eens zien wat er op de voorpagina staat. Het nieuws van de dag in Duitsland.

ANTOINE: De benoeming van Adolf Hitler tot rijkskanselier.

RAYMOND: Ja die ouwe Paul von Hindenburg mag op pensioen!

POSTBODE: 't Is toch een gek mannetje die Hitler, precies Charlie Chaplin met dat snorretje.

RAYMOND: Als hij even slagvaardig is als Hindenburg gaan we nog zeker van dat mannetje horen!

(De voordeur gaat open en Alice komt binnen.)

ANTOINE: Van slagvaardig gesproken...

ALICE: Dag iedereen.

POSTBODE: Dag Alice, ik heb net een pakje afgegeven aan je man.

ALICE: Ja, ik ruik het! Is het hier kermis misschien? *(bekijkt Raymond en postbode en begint te zingen)* Twee ogen zo blauw...zo innig en trouw...

POSTBODE: Lach maar, ik ga verder met mijn ronde. Antoine, schrijf maar op!

(Postbode gaat af op het moment dat Fernand binnenkomt en aan de toog gaat staan)

ALICE: En jij Raymond, waar jij dat opgelopen?

RAYMOND: Waar denk je?

ALICE: Ha... zit de kat weer in de horloge?

RAYMOND: Maar Alice, jij hebt ook twee schone blauw oogjes hoor.

ANTOINE: Ja een links en een rechts.

ALICE: Zwijg maar al. Het is nog geen tien uur en jullie zitten al aan de drank.

ANTOINE: We drinken er één op jouw verjaardag vrouwlief.

FERNAND: Oh is het je verjaardag Alice? Kom hier.

(Een omhelzing en twee zoenen)

RAYMOND: ha, kom hier. *(wil haar zoenen)*

ALICE: *(ontwijkt hem)* Weg... met je alcoholadem!

ANTOINE: Hier is het pakje van de trois saucisse of iets in die aard.

FERNAND: Schenk nog maar eens in Antoine en geef Raymond er ook nog ene.

ALICE: Trois Suisses! *(opent het pakje – haalt catalogus uit)* Het is de catalogus.

ANTOINE: Waw... en waarvoor ga je die gebruiken?

(Fernand drinkt zijn druppel.)

ALICE: Ik ga hier in het restaurant een lingerie-modeshow houden.

(Fernand die net van zijn borrel drinkt, schrikt en spuwt de drank uit op de broek van Raymond.)

Ze hebben "The full fashion double support" beha geïntroduceerd voor vrouwen met volle borsten.

RAYMOND: Moet je mijn broek zien.

ALICE: Trek hem vlug uit dan zal ik hem drogen aan de kachel.

(Raymond doet broek uit.)

FERNAND: Een modeshow? Mogen wij daar ook bij zijn Alice?

ALICE: Natuurlijk... NIET! Er mogen geen mannen binnen.

ANTOINE: Jamaar Alice, ik ben hier toch de baas van het spel... Ik zal toch moeten bestellen.

ALICE: Niets van. Claire zal wel komen bestellen. Kom, geef die broek maar mee.

RAYMOND: Ik kan hier toch moeilijk zonder broek zitten Alice. *(geeft broek aan Alice)*

ALICE: Ik haal er wel een van Antoine. *(af keuken)*

RAYMOND: Daar ga ik in zwemmen ! *(pakt intussen zijn koffer en opent die)*

FERNAND: De modeshow is al begonnen.

RAYMOND: Hier zal wel een reservebroek inzitten.

ANTOINE: Raymond onnozelaar, doe die koffer dicht. Alice mag die niet zien.

RAYMOND: Zie me hier nu staan.

ANTOINE: Hoho Raymond heb je dat gehoord? Beha's voor vrouwen met grote borsten.

FERNAND: Er mogen toch geen mannen binnen.

ANTOINE: Jarretels, slippes...

(Alice op met tafelkleed.)

ALICE: Antoine zijn broeken zitten in de was. Hier, draai dit een beetje rond u totdat uw broek droog is. Ik ga eerst nog naar de slager achter gehakt.

ANTOINE: Waarom?

ALICE: Om gehaktballetjes te maken voor in de vol-au-vent. Intussen kan jij de kip uit de bouillon halen, dan kun je ze laten afkoelen. Dan kunnen je vrienden hier mee eten! *(af)*

RAYMOND: Dank je wel mevrouw Alice. *(gaat aan tafel zitten – pakt tafelkleed en steekt het in zijn kraag als een servet – hij pakt mes en vork al vast)*

ANTOINE: Hela, wat ben je plan?

RAYMOND: Je vrouw zei dat ik mocht mee eten.

ANTOINE: Ja beste vriend, maar die vol-au-vent is nog lang niet klaar. Het vlees moet nog van de beenderen worden gedaan, de champignons moeten nog gesneden worden...

RAYMOND: Dan help ik een handje... *(gaat van tafel en het tafelkleed dat nog in zijn kraag zat trekt alles mee op de grond)*

ANTOINE: Jij stomme ezel, wat doe jij nu? Kom ruim het maar op, ik ga een borstel en een emmer water halen.

(Fernand begint de scherven van op de grond op te rapen en het tafelkleed dat van tafel gevallen was en legt alles terug op de tafel – Raymond kruipt onder de tafel – Fernand zet per ongeluk zijn voeten op het tafelkleed van rond Raymond zijn middel en het valt af – Raymond voelt het niet – Fernand gaat ook even op zijn knieën zitten met rug naar deur – deur gaat open en Joël komt tevoorschijn met een grote koffer in zijn hand. Hij ziet Raymond in zijn onderbroek onder de tafel zitten.)

JOËL: Menslief, ik denk dat ik op het juiste moment gekomen ben.

FERNAND: *(zich van geen kwaad bewust)* Wat zei je Raymond?

RAYMOND: *(recht zich onder tafel en bonkt met hoofd tegen de onderkant)* Auw mijn hoofd.

ANTOINE: *(komt vanuit keuken met emmer water en struikelt over Fernand die ook op zijn knieën zit en de emmer water opvangt)* Potverdomme.

FERNAND: Antoine, wat doe jij nu? Ik ben kleddernat!

ANTOINE: Trek uw broek ook maar uit, ik zal hem naast die van Raymond hangen.

(Raymond recht zich onder tafel en stoot weer zijn hoofd.)

RAYMOND: Riep je mij... Auw!

(Fernand doet zijn broek uit – Joël staat te popelen)

JOËL: Ik ben precies aan het juiste adres!

ANTOINE: *(ziet Joël)* Wie ben jij?

RAYMOND: *(van onder tafel recht zich opnieuw en stoot weer zijn hoofd tegen tafel)*
Ja wie zou ik zijn, dacht je. Auw!

ANTOINE: Ik heb het niet tegen u maar tegen die daar.

JOËL: Ik ben Joël, maar je mag ook Jo-Jo zeggen.

(Van de schrik pakt Fernand opnieuw het tafelkleed van de tafel om rond zich te draaien waardoor alle scherven opnieuw op de grond vallen – Raymond van onder tafel recht zich terug en stoot zijn hoofd weer aan tafel)

FERNAND: Ik ga naar de keuken.

RAYMOND: Auw! Maar wat is dat hier allemaal?

ANTOINE: Mannekes toch, moet je dat hier zien! Straks is Alice terug en ligt alles hier overhoop. *(ziet Joël)* En jij daar... wat kom jij hier doen?

JOËL: Ik ben de demonstrateur van de lingerie-modeshow die madam Alice bij ons besteld heeft. *(zet koffer naast die van Raymond)*

ANTOINE: Dat kan niet zijn! Er mochten geen mannen bij zijn.

JOËL: Heb jij me al eens goed bekeken beste vriend?

ANTOINE: Zal ik je eens door elkaar schudden, dan zal je wel weten wie je beste vriend is.

JOËL: Het ruikt hier verbrand.

ANTOINE: Verdorie, de broek van Raymond. *(af naar de keuken)*

(Raymond komt van onder de tafel en neemt het tafelkleed dat op de grond lag en draait het opnieuw rond zich – Joël bekijkt hem langs alle kanten - Antoine komt terug met de broek van Raymond – die doet hem aan en de broekspijpen zijn merkkelijk korter dan daarvoor – Raymond pakt de verkeerde koffer en vertrekt.)

RAYMOND: Ik ben hier weg!

ANTOINE: Je mocht toch van Alice hier blijven eten?

RAYMOND: Dat hij maar in mijn plaats eet. *(wijst naar Joël en af met koffer)*

ANTOINE: Ja maar... en die boel hier?

JOËL: Ik zal u wel helpen opruimen meneer.

ANTOINE: Zeg maar Antoine.

JOËL: Is uw vrouw thuis?

ANTOINE: Die is om gehakt!

(Alice komt binnen.)

Als je van de duivel spreekt.

ALICE: Wat is dat van die duivel?

ANTOINE: Nee, ik had het over duiven! Over duiven. Nietwaar Joël! *(kleine por)*

JOËL: *(lacht onschuldig)* Ja roekoeken de duiven menig keer, reken dan maar op goed weer.

ANTOINE: Armand Pien is er niets tegen.

(Fernand uit de keuken met een keukenschort rond zijn middel gebonden – schrikt als hij Alice ziet en omgekeerd ook.)

ALICE: Fernand! Wat doe jij hier?

ANTOINE: Fernand gaat helpen koken vandaag. Nietwaar Fernand?

ALICE: Ah... ik wist niet dat jij kon koken Fernand.

FERNAND: Ja hoor, ik kook vooral met wijn en soms doe ik dat zelfs in het eten.

ALICE: Wel, het is vol-au -vent vandaag; je zal geen wijn nodig hebben.

ANTOINE: Kom Fernand, dan toon ik waar de potten en pannen staan...

(Antoine en Fernand af)

ALICE: En wie ben jij?

JOËL: Ik ben Joël mevrouw, maar u mag me ook Jo-Jo noemen. Ik ben de demonstrateur van de lingerie.

ALICE: Ha, je bent er al!

JOËL: Ja, ik kom eerst laten zien wat ik allemaal bij heb en daaruit kan u dan kiezen wat u wil showen.

ALICE: Prachtig. Nu de mannen toch aan het koken zijn ben ik wel nieuwsgierig.

(Joël neemt de koffer en legt hem op tafel, hij opent hem en haalt er een broek en een vest, lange sokken, onderhemd en onderbroeken uit – hij laat alles vallen)

JOËL: Help, wat is dat? *(slaat de koffer dicht)* Ik heb mij blijkbaar van koffer vergist. Ik moet direct terug naar het hoofdkantoor. Mijn mannequins kunnen hier ieder moment zijn.

ALICE: Mijn vriendinnen ook.

JOËL: Het zal toch een uurtje duren, vrees ik. Kijk u intussen nog maar eens in de catalogus naar wat uw voorkeur is. *(haastig af met koffer)*

ALICE: Het moet weer lukken dat dat hier gebeurt.

(Antoine op vanuit de keuken. Hij neemt een fles van achter de toog.)

ANTOINE: Waar is die man van daarnet?

ALICE: Hij had de verkeerde koffer bij. Hij is terug naar het hoofdkantoor om de juiste te halen. *(kijkt in haar catalogus)* Zeg dat het niet waar is hé...

ANTOINE: Oei, een verkeerd boek?

ALICE: Neen, maar het is allemaal in het Frans.

ANTOINE: Geef hier... Wat staat hier?

ALICE: Dat ik het niet weet. Daarom vraag ik het aan u.

ANTOINE: Amai.... Frans kan ik niet lezen, maar die prentjes zijn wel leuk.

ALICE: Geef terug onnozelaar.

(Fernand op vanuit de keuken.)

FERNAND: Antoine, heb jij citroen?

ALICE: Fernand, ken jij Frans?

FERNAND: Natuurlijk. Dat is die postbode die getrouwd is met schele Trees.

ALICE: Ik bedoel ben jij de Franse taal machtig?

FERNAND: Hoh ... een beetje. Geef eens hier... *(neemt boek)*

(Stilte)

ANTOINE: En... kan je het lezen. Ik hoor niks, heb je al wat gezegd?

FERNAND: Nog niks bijzonders.

ANTOINE: Ah, daarom heb ik nog niks gehoord.

FERNAND: Ik heb nog niks gezegd.

ALICE: Ga daarmee naar de oorlog!

FERNAND: Laat dat maar uit... Mijn vader heeft meegevochten in de eerste wereldoorlog. Hopelijk komt zoiets nooit meer terug!

ANTOINE: Ga je het nog lezen of wat?

FERNAND: Ja, maar ik zie het niet goed. *(houdt het boek wat verder van zich vandaan)*
Als mijn armen nu wat langer waren geweest...

ALICE: *(neemt het boek uit zijn handen)* Kom, ik heb het allang door. Geen van jullie beiden kan Frans.

ANTOINE: Het enige Frans die ik ken is vol-au-vent.

(Antoine en Fernand terug af naar de keuken.)

ALICE: Waar heb ik het aan verdiend. Ons ma had gelijk toen ik zei dat ik wou trouwen met Antoine... maar ja, liefde maakt blind.

(De voordeur gaat open – Claire, Eufrasie en Jaklien komen op)

JAKLIEN: Dag Alice, we zijn er.

ALICE: God, jullie zijn er al? Maar Claire, jij bent precies vermagerd?

CLAIRE: Ja, ik wil een slanker model krijgen.

EUFRASIE: Is het waar wat ze zeggen? Ga jij nu weer veranderen van man?

CLAIRE: Ja, die van nu past niet meer bij mijn nieuw behangpapier. Ik zoek nu een man die klein is, zich bescheiden kleed en goed kan zwemmen.

JAKLIEN: Trouw met een pinguïn.

ALICE: Ja, het is stil waar het nooit waait zeker? Was jij ook in de zevende hemel toen je man je ten huwelijk vroeg Jaklien?

JAKLIEN: Neen, toen was ik in de keuken. Het is bijna iedere dag ambras met Raymond.

ALICE: Waarom maken jullie toch zoveel ruzie?

JAKLIEN: Dan kunnen we ons altijd weer verzoenen. En bij iedere verzoening planten we een boompje in onze tuin.

ALICE: Dat had ik hier beter ook gedaan, we zouden al een heel bos gehad hebben.

EUFRASIE: Ik heb daar allemaal geen last van.

ALICE: Natuurlijk niet. Jij bent niet getrouwd. Maak jij dan nooit eens ruzie met mijnheer pastoor..

CLAIRE: Waar is de man van de modeshow?

ALICE: Die is even terug naar het hoofdkantoor. Hij had de verkeerde koffer bij. Maar de mannequins kunnen hier ieder moment arriveren.

(De voordeur gaat open.)

Ah, daar zullen ze al zijn.

(De pastoor komt op.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze